

EVŽENIE A FRANTIŠEK LANNEROVI A JEJICH SYNOVÉ

Vpravo syn Kurt s manželkou v roce 1950

František Lanner se narodil v Praze 18. června 1869 Salamonovi Löwymu a Regině Löwy, rozené Weltschové. Měl tři sestry, starší Emilii a Paulu a mladší Marii. František se oženil podle všeho dvakrát, poprvé s Henriettou Löwy (rozenou Salusovou), která se narodila v Plzni 24. dubna 1876 Adolfovi Salusovi a Babet (Bertě) Salusové. S Henriettou měl František dvě děti. Nejstarší syn Jiří se narodil 13. října 1897 a druhý syn Otto se narodil 7. srpna roku 1900. Jeho druhou ženou byla Evža Schwalbová, dcera bankéře Alfreda Schwalba a Adelheidy Schwalbové z Karlových Varů, se kterou se František v roce 1908 zasnoubil. Vzali se 7. března 1909. Měli spolu syna Kurta, který se narodil 30. listopadu 1909.

V roce 1891 koupil Františkův otec pivovar v Klatovech a František Lanner jej v roce 1907 po otci převzal. Pod jeho vedením podnik dobře fungoval až do světové hospodářské krize v roce 1929, která způsobila pokles poptávky a nárůst konkurence ze strany velkých pivovarů z Plzně, Protivína a Smíchova. Produkce piva postupně klesala a 1. května 1939 pivovar František prodal. V době, kdy pivovar vlastnil, byl také členem obecního zastupitelstva v Klatovech.

Františkův život vyhasl v koncentračním táboře v Treblince 19. listopadu 1942, ale při našem bádání jsme zjistily, že byl smrtelně ohrožen na životě již předtím, a to v roce 1923, kdy ho jakožto majitele pivovaru napadl jeho zaměstnanec. Tato událost se dostala až přes oceán do USA, kde byla otištěna v novinách „Svět“, které byly vydávány ve městě Cleveland v Ohio. *„Velký rozruch v Klatovech způsobila událost, ke které došlo v pátek 23. listopadu odpoledne v kanceláři strojního pivovaru p. Fr. Lannera v Klatovech. Pivovarský domovník Josef Kubík napadl majitele pivovaru sekýrou a zasadil mu dvě rány. Dovězení zločinu zabránil správce pivovaru Douša, který útočníka při třetí ráně zadržel.“*

Všem jeho třem synům se podařilo v roce 1939 opustit Československo a odejít do Velké Británie, aby mohli vstoupit do zahraniční armády a bojovat proti nacistům. Starší Ota a Jiří se stali anglickými občany, ale Kurt se po válce vrátil do Československa. Kurt vstoupil hned po návratu roku 1945 do Komunistické strany Československa. Měl doktorát z přírodních věd a ovládal tři jazyky, několik let v době nástupu komunistické diktatury byl úředníkem ministerstva zahraničního obchodu, jeho žena, také komunistka, pracovala jako redaktorka v ČTK. Působil v diplomatických službách také jako generální konzul v USA, ale bratři žijící ve Velké Británii se stali překážkou v diplomatické kariéře a od roku 1951 pracoval ve farmaceutickém oboru.

František a Evženie syny viděli naposledy v roce 1939. 18. ledna 1942 byli zařazeni do transportu Rz Plzně do Terezína a následně stejně jako Františkova sestra Marie byli 19. října 1942 deportováni z Terezína do Treblinky a tam zavražděni.

(zpracovaly Johanka Dražilová a Věrka Gomez)

the communist regime, he worked as an official at the Ministry of Foreign Trade, and his wife, also a communist, worked as an editor at the Czech News Agency (ČTK). Kurt served in the diplomatic corps, including a post as consul general in the United States, but his brothers living in the UK became an obstacle to his diplomatic career, and from 1951 onwards, he worked in the pharmaceutical industry.

František and Evženie saw their sons for the last time in 1939. On January 18, 1942, they were included in transport Rz from Plzeň to Terezín, and later, like František's sister Marie, they were deported from Terezín to Treblinka on October 19, 1942, where they were murdered.

(Compiled by Johanka Dražilová and Věrka Gomez)